

यतः । अश्वमेधसहस्रं च सत्यं च तुलया धृतं ।

अश्वमेधसहस्राद्धि सत्यमेवातिरिच्यते ॥ १२९ ॥

अतः सत्याभिधानदिव्यपुरःसरो द्वयोरप्यनयोर्भूपालयोः काञ्चनाभिधानः संधि-
विधीयतां । गृध्रो वदति । एवमस्तु । ततो राजहंसेन राज्ञा रत्नवस्त्रालंका-
5 रोपहारैः स मन्त्री दूरदर्शी पूजितः प्रहृष्टमनाश्चक्रवाकं गृहीत्वा मयूरस्य रा-
ज्ञः समीपं गतः । तत्र चित्रवर्णेन राज्ञा सर्वज्ञे मन्त्रिणि गृध्रवचनाद्वहुमान-
पुरस्कारं विधाय तथाविधं संधिं स्वीकृत्य राजहंसस्य कटकं प्रस्थापितः ।
स राज्ञा सह सुखं तिष्ठतु । दूरदर्शी ब्रूते । देव सिद्धं नः समीहितं । इदातीं
विन्ध्याचलं प्रति गम्यतां । अथ स्वस्थानमभिलषितं यथासुखमनुभवतु ॥
10 विष्णुशर्मणोक्तं । संधिस्तावत् कथितः । अपरं किं कथयामि तदुच्यतां ।
राजपुत्रा ऊचुः । आर्य तत्प्रसादात् सकलराज्यव्यवहाराङ्गं ज्ञातं । ततः
सुखिनो भूता वयं । विष्णुशर्मेवावाच । तथाप्यपरमपीदमस्तु ।

संधिः सर्वमहीभुजां विजयिनामस्तु प्रमोदः सदा ।

सत्तः सन्तु निरापदः सुकृतिनां कीर्तिश्चिरं वर्धतां ।

15

नीतिर्वारविलासिनीव सततं वक्षःस्थले संस्थिता ।

वक्त्रं चुम्बतु मन्त्रिणामहरहर्भूयान्महान् उत्सवः ॥ १३० ॥

इति हितोपदेशे नीतिशास्त्रे
संधिर्नाम चतुर्थः कथासंग्रहः समाप्तः ॥

॥ ३ ॥

